

tiān chí xuě wū sháo chán shī tǎ míng

天池雪屋韶禅师塔铭

cáo dòng zhū lǎo yǐ zhēn lǚ shí jiàn yǔ dào wéi
曹洞诸老。以真履实践。与道为

pèi yì wèi yǔ yán pā huá liú lì rú huā tòu chūn
配。溢为语言。葩华流丽。如花透春

sè zhēn jī lì jiǔ jī dòng lài míng yǒu bù zì
色。真积力久。机动籁鸣。有不自

zhī qí suǒ yǐ rán zhě yǔ xǐ dàn hóng táo è
知其所以然者。雨洗淡红桃萼

nèn fēng yáo qiǎn bì liǔ sī qīng yǎn zhèng jù
嫩。风摇浅碧柳丝轻。眼正句

huó qì chuán dòng zōng zhèng yìn shèn yǐ wèi yì yǐ yǔ
活。汔传洞宗正印甚矣。未易以语

yán guān yě jiā dìng jiān jìng chán shī chàng zú ān zhī
言观也。嘉定间。净禅师唱足庵之

dào yú tiān tóng jù dòng zōng xué huò wèi yǔ yán
道于天童。惧洞宗学或为语言

shèng yǐ è quán tòng bàng táo yě xué zhě sì kǒu zòng
胜。以恶拳痛棒陶冶学者。肆口纵

tán bǎi luò zhī yè wú huā zī zhī wèi rú cāng sōng
谈。摆落枝叶。无花滋旨味。如苍松

jià hè fēng yǔ pán kōng cáo dòng zhèng zōng wèi zhī yī
驾壑。风雨盘空。曹洞正宗为之一

biàn tiān chí xuě wū chán shī shí zài shì bàng qīn zhèng
变。天池雪屋禅师时在侍傍。亲证

shì sān mèi yǐ ér héng diǎn tóu yuē wú zōng bù rú
是三昧已。而横点头曰。吾宗不如

shì wú zǔ bù rú shì yě wú qí shào shù zōng zǔ
是。吾祖不如是也。吾其绍述宗祖

hū yàn zuò tiān chí shí yǒu bā nián yǎng guān fǔ
乎。宴坐天池十有八年。仰观俯

chá wèi dào mǎn tiān dì jiān yáng shū yīn cǎn qiū
察。谓道满天地间。阳舒阴惨。秋

míng chūn mèi jiē dào zhī suǒ cún diǎn rǎn róng
明春媚。皆道之所存。点染融

huà huó nòng sǐ yǔ jīng shén bǎi bèi ér sú yǎn shǎo
化。活弄死语。精神百倍而俗眼少

yǒu shí zhī zhě shī huì zhèng sháo fān zhī gàn yuè
有识之者。师讳正韶。番之干越

rén fù xiè mǔ chái shǎo cóng xióng fēng fǎ cí zhù
人。父谢母柴。少从雄峰法慈祝

fà yóu wú yuè shòu xīn yào yú tiān tóng lì dēng zhū
髮。游吴越受心要于天童。历登诸

lǎo mén yǐ yìn qí suǒ de qīn lǎo hái jiāng nán fù
老门。以印其所得。亲老还江南。复

shì xiāng liè xiù zhǎng jì shū shān shēng míng liè liè bù
侍香列岫。掌记疏山。声名猎猎不

kě yǎn wén chāng zhào gōng bì yuàn yǐ tiān chí qǐng chū
可掩。文昌赵公必愿以天池请出

shì shān gāo yún shēn zhòng bù jí bǎi ér zhí fēn shèn
世。山高云深众不及百。而职分甚

xiū jū qī nián sì huǐ shī bù jí bù xú xún fù
修。居七年寺毁。师不亟不徐。寻复

jiù guān shū tōng líng lóng xī chū xīn huà kǒu shòu wú
旧观。疏通玲珑。悉出心画。口授无

huò bù qiǎng rén yì zhù ān shān ā záo chí yǐn
或。不强人意。筑庵山阿。凿池引

quán huán yǐ yōu huā xì zhú yí yóu qí jiān yǐ suì
泉。环以幽花细竹。夷犹其间。以遂

suǒ lè duān míng lì gōng wén wēng wèi biǎn yuē míng
所乐。端明厉公文翁为扁。曰明

yuè jǐng dìng yuán nián sì yuè gēng zǐ shì jì shòu wǔ
月。景定元年四月庚子示寂。寿五

shí jiǔ   là sì shí   dù dì zǐ ruò gān   qí tú fèng
十九。腊四十。度弟子若干。其徒奉

shī líng gǔ shě lì jí huǒ hòu dǐng gǔ yá chǐ bù huài
师灵骨舍利及火后顶骨牙齿不坏

zhě   tǎ yú míng yuè ān hòu   ruò fēng ,   zhuàng shī xíng
者。塔于明月庵后。若凤，状师行

qǐng yǔ míng   yǔ xíng tiān xià fán sān shí nián   duō jiāo
请予铭。予行天下凡三十年。多交

tiān xià míng zūn sù   dú qiàn shí shī   dōng yóu hǎi shàng
天下名尊宿。独欠识师。东游海上

cháng yuè shī tù yuán jí   sòng qí yǔ xiǎng jiàn qí
尝阅师兔园集。诵其语想见其

rén   zì jīng hái fān   shù jiāo xùn   fān qù lú shān bù
人。自京还番。数交讯。番去庐山不

yuǎn yù jiàn mò néng   lái kāi xiān kě yǐ yī jiàn   ér
远欲见莫能。来开先可以一见。而

shī miè yǐ   shī xiāo xián níng   yuǎn yǒu jìn táng rén fēng
师灭矣。师萧闲凝。远有晋唐人风

wèi   gōng gē shī tuō wù jì xīng   táo xiě qí xiōng zhōng
味。工歌诗托物寄兴。陶写其胸中

zhì lè   yì zài yán wài   guān zhě bù jù yǎn   nǎi yǐ
至乐。意在言外。观者不具眼。乃以

shī jiā mù zhī shì jiàn shī dù qīng jī yě dào sāng
诗家目之。是见师杜清机也。道丧

qiān zài tuō yú yǔ yán fēn fēn mò liú néng yǐ yǔ yán
千载托于语言纷纷末流。能以语言

fā huī dào miào zhě bù duō jiàn jǐn jǐn yǒu zhī ér
发挥道妙者不多见。仅仅有之。而

shì zhī shí zhēn zhě yòu jué shǎo dàn hóng qiǎn bì yǎn
世之识真者又绝少。淡红浅碧。眼

gù zhèng yǐ jù gù huó yǐ shǐ jū jīn zhī
固正矣。句固活矣。使居今之

shì bù mù wèi shī jiā yě jī xī cǐ yǔ zhī suǒ
世。不目为诗家也。几希。此予之所

yǐ wèi shī tài xī yě míng yuē
以为师太息也。铭曰。

dòng xué xuán zhǐ rì xíng tài kōng dà yú dān
洞学玄旨。日行太空。大于丹

xiá shèng yú fú róng dà xiū zú ān fú chí zhèng
霞。盛于芙蓉。大休足庵扶持正

xù shì dì qíng shān rú shí hán yù tiān tóng zhǎng
续。似地擎山。如石涵玉。天童长

wēng chū wú cùn zhǎng wú cùn cháng chù wàn xiàng gēng
翁初无寸长。无寸长处。万象耿

guāng xuě wū kōng hán chūn xíng wàn lǐ diǎn rǎn fēng
光。雪屋空寒。春行万里。点染风

huá sàn zài bǎi huì dà chī xiǎo xiá cuì yú yī
华。散在百卉。大痴小黠。萃于一

mén wǒ xíng fāng cǎo rǔ rù shēn lín suǒ tóng zhě
门。我行芳草。汝入深林。所同者

dào bù tóng zhě jì zhuō xiàng zhuō tù gè quán qí
道。不同者迹。捉象捉兔。各全其

lì wèi shī miè dù zhǐ běi wèi nán jīng shén zhào
力。为师灭度。指北为南。精神照

rén míng yuè yī ān
人。明月一庵。

zhù shì 注释

pā huá , huá yuán lái de zì shì zuǒ biān huǒ zì , cān
葩华，华原来的字是左边火字，参

kǎo 《 yī qiè jīng yīn yì 》 , fēn pā pǔ huá fǎn shuō
考《一切经音译》，纷葩普华反说

wén fēn fāng yě pā huá yě shēng lèi qǔ qí shèng mào yě
文芬芳也葩華也聲類取其盛臬也。

liè xiù , yān zhōng liè xiù qīng wú shù , shū yǐng àn xiāng
列岫，烟中列岫青无数，疏影暗香

yī zhī méi
一枝梅。

duān míng lì gōng wén wēng , zhè lǐ zhǐ lì wén wēng
端明厉公文翁，这里指厉文翁

, rèn duān míng diàn xué shì
, 任端明殿学士。

qīng jī , fó jiào yòng yǔ
清机，佛教用语。